

Együtt az imádságban 2018.03.29.

Szerző Administrator
2018. március 29.

2018. március 29., csütörtök, Vélemény Református hírnökKülönleges alkalom volt az uzoni református gyülekezet és a nőszövetség életében a március 17-én megtartott ökumenikus világimanap.

Az 1887 óta évente megismétlődő imanap különböző felekezetek és tradíciók találkozási pontjaként szolgál. 1985-től kezdődően pedig csaknem 200 ország asszonyai kapcsolódtak be az imaközösségbe, amelynek témáját minden évben más-más nemzet tagjai határozzák meg. Idén az esemény programját a suriname-i asszonytestvérek állították össze. Az imanap mottójául pedig a Mózes első könyvéből származó igeverset választották: „Mindaz, amit Isten alkotott, nagyon jó.” Rendkívüli alkalom volt ez, hiszen nemcsak az uzoni asszonyok voltak együtt az imádságban, hanem immár tízedik éve a kökösi, valamint a meghívott rétyi nőszövetség tagjaival egy közösségben vált teljessé ez az ünnep, a hálaadás mindazért, amit a mi menyeyi Atyánk ad nekünk. A dél-amerikai színekben pompázó imateremben Ungváriné Szakács Judit tiszteletes asszony üdvözölte a megjelent mintegy 60 nőszövetségi tagot. Ismertette a világimanap idej programját, majd kiemelte, hogy a suriname-i asszonyok számára mennyire fontos az Istennel való kapcsolat. Majd kitért arra, hogy kezdetben Isten a semmiből teremtett, de minden, amit alkotott, a helyére került a teremtésben. Mindannyian kapcsolatban állunk egymással, hasonlóképpen a föld a fénnel, a víz az éggel, a fák magjai az élőlényekkel és az emberiség Istennel. Egyik sem létezne a másik nélkül, és mindennek a forrása Isten. A kapcsolatok rendszerében jóság van, de ennek a köteléknek a megtartásához elengedhetetlen a törődés, amit nem mindig sikerül megvalósítanunk. Id. Szabó Margit, az uzoni nőszövetség elnöke, köszöntőbeszédében reményét fejezte ki, hogy ez a találkozás a Krisztusban való összetartozás ünnepe lesz, ha engedjük, hogy átjárja lelkünket az öröm, melynek kiapadhatatlan forrása a szeretet. Az a szeretet, amely hidakat tud építeni országok, nemzetek és emberek között. Ifj. Szabó Margit, a Tatrangi Sándor Iskola igazgatója vetített képes előadásában bemutatta Suriname földrajzi elhelyezkedését, rövid történelmét, politikai berendezkedését, növény és állatvilágát, népességét és kultúráját. Azt is megtudhattuk, hogy külsőségek tekintetében a mi életünk nagyon különbözik a suriname-i asszonyok életétől, de Istenbe vetett hitünk egy közösségbe kövácsool minket. Deák Botond rétyi lekipásztor a vezérige alapján hirdette Isten igéjét, kiemelve, hogy milyen fontos megtalálni és megőrizni az összhangot Isten teremtett világával, de ugyanakkor milyen nagy ebben a mi felelőségünk is. Vajon mi vigyázunk-e a körülöttünk levő teremtett világra, alsóháromszéki falvaink úgy néznek-e ki, hogy büszkék lehessünk rájuk? – fogalmazta meg kérdésként az igehirdető. A suriname-i viselethez hasonló ruhákba beöltözött uzoni asszonyok által tolmácsoltt imádság után énektanulásra került sor, amelyet Nagy Hajnalka vallástanárnő vezetett. Köszöntésképpen – suriname-i szokás szerint – a résztvevők megölelték egymást, és elmondták szranan nyelven is az imanap mottóját: „Mindén, amit Isten megalkotott, nagyon jó.” Az együttlétbe egy játékot is sikerült becsempészni: egy egyszerű díszítő eszköz segítségével sikerült még közelebb kerülni a suriname-i asszonyokhoz azáltal, hogy a beöltözött asszonyok választhattak a sál, a felfűzött és az őslakosság egy részére utaló tollas fejdíszek között. Az imanapi rendezvény szeretetvendégséggel, egy suriname-i recept alapján elkészített étel megkóstolásával folytatódott, majd az ajándékok átadásával, tombolahúzással és közös énekléssel zárult. Az imanap résztvevői az együttlét és a közös imádság áldott lehetősége által lelkileg felfrissülve, szívükben Isten iránti hálával térhettek haza. Ungvári Barna András